

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal først tillade mig, at omtale de Vædringsforslag, der vedrøre Færøerne, men jeg skal være meget kort med Hensyn til disse, da Udvalget har været enigt i Betragtningen af alle de foreliggende Forslag, og Modstanden reiser sig derfra, at man ønsker nærmere Oplysning, inden man tager en Bestemmelse. Det kan jeg selvfølgelig ikke modsætte mig, og jeg skal derfor heller ikke modsætte mig de Vædringsforslag, der ere stillede, men gjøre Mit til, at Sagen kan foreligge bedre belyst til Eftersaaet. — Vædringsforslaget Nr. 50, som jeg har stillet, er jo tiltraadt af Udvalget. Dernæst komme vi til Vædringsforslagene Nr. 51 og 53, som angaa Ordningen af nogle kirkelige Forhold i de tynndt befolkede Egne af Sylland. Jeg bellager meget, at Udvalget har modsat sig disse Forslag, thi der kunde ved Hjælp af dem gjøres et Skridt fremad, som ikke præjudicerede Noget for Fremtiden. Der er paa mange Egne i Sylland meget stor Trang til en Omordning af de kirkelige Forhold, efterdem der er for faa Præster og for faa Kirker. Smidertid gaar jo Flertallets Forslag her ud paa vel for Diebliffet at stryge den forlangte Bevilling, men dog med Udsigt til, at den kan gives i Fremtiden, naar nye Overveielser ere anstillede. Der er navnlig 4 Sogne, om hvis Omordning i kirkelig Henseende der er Tale. Dette skal blive taget under nærmere Overveielse og har allerede været forberedt i længere Tid; men jeg tør dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at de Udsigter, som Betænkningen aabner, ikke ere saa synderlig lovende og mindre lovende end Ordsvørens Udtalelser. Man henviser her til at holde Gudstjeneste i Skolerne, men det er jo en Selvfølge, at Skolerne ere meget smaa netop i saadanne Egne, fordi disse kun have en tynndt Befolkning, og altsaa ikke Mange gaa i disse Skoler, de egne sig derfor meget daarlig til kirkelige Forsamlinger. Saa henviser man til, at Gudstjenesten skulde ske ved yngre Hjælpepræster; men der tales ikke om, hvad disse Hjælpepræster skulde lønnes af, ikke heller om, hvorledes Ministeriet skulde være istand til at skaffe dem; under de nuværende Forhold tvivler jeg meget paa, at det skulde være muligt at skaffe Saadanne. Det vil jeg lade gaa for sit Værd; men saa kommer der disse Ord: „indtil man ved en mere almindelig Overveielse af de kirkelige Forhold fik en nærmere Andsigt i, til hvilke Resultater i finansielle og andre Henseender en tidsvarende, mere almindelig Afhjælpning af saadanne Mangler vilde føre, og efter hvilke Regler Staten skulde yde sin Medvirkning i dette Diemed“. Dersom jeg ikke tager meget fejl, kunde man have været en hel Del kortere her ved istedetfor disse 3—4 Linier at sætte det ene Ord „aldrig“, thi man kan være fuldkommen rolig for, at den Tid i ethvert Tilfælde ligger overordentlig fjern, inden de almin-

delige Overveielser blive anstillede og de store Resultater bragte tilveie, som her ere omtalte. Jeg vil altsaa haabe, at disse Udtalelser ikke ere at forstaa efter Bogstaven, men at der dog er en Tilbøielighed til at ville afhjælpe en stærkt følt Trang i de tynndt befolkede Egne. — Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 52 skal jeg villig indrømme, at det Tilfælde her i og for sig ikke er saa paatrængende som det jydste, det er ganske sandt. Der er langt fra saa langt for disse Beboere til Kirke, som der er for de Andre, men alligevel er der en virkelig Trang tilstede, der har givet sig Udtryk i, at der er ydet fra Befolkningens Side et fyldigt Tilskud og fra Geistlighedens Side Tilfagn om at ville medvirke til Sagens Ordning, saa jeg tror, at ogsaa, set fra den Side, fortjener Sagen at støttes. — Vædringsforslaget Nr. 54 gaar ud paa at tilføie det Halve af, hvad der var forlangt til Anskaffelse af danske Skulpturarbejder og disses Opstilling i Malerisamlingens Lokaler. Jeg vilde naturligvis med større Taknemmelighed have modtaget det Hele; men naar jeg ikke kan faae det Hele, og hele Udvalget er enigt i at anbefale det Halve, maa jeg være tilfreds dermed, og jeg skal da gjøre for Skulpturarbejderne, hvad der er muligt med denne Sum. — De følgende Vædringsforslag angaa det fgl Theater. Det, jeg har tilsigtet med det foreslaaede Budget med Hensyn til Theaterforholdenes Ordning i det Hele, har jeg allerede ifjor betegnet. Det er nemlig en Forberedelse af en selvstændig Styrelse af Theatret, under hvilken Staten giver Theatret Bygningen frit, medens Theatret iøvrigt holder sig selv. Den ærede Ordsvøer har, som saa mange Andre, været tilbøielig til at mene, at den detaillerede Votering af Theatrets Budget i og for sig ikke er helbig, og derfor kan siges Meget for og Meget imod; man kan styre Theatret paa begge Maader godt og paa begge Maader slet, det kommer Altsammen an paa, hvorledes Budgettet indrettes. Men jeg tror dog, at nu, efter at Theatret har prøvet en selvstændig Tilværelse i en Aarrække, ville de fleste Stemmer forene sig om Dnsfeligheden af, at Theatret faar denne sin Selvstændighed tilbage, og Grundlaget for denne Ordning tror jeg da meget vel er betegnet paa den angivne Maade, at Theatret faar Bygningen frit af Staten og forøvrigt holder sig selv. Spørger man om, hvilken Garanti der kan gives i den Henseende osv., maa jeg naturligvis blive Svaret skyldig, thi der kan ikke stilles nogen Kaution for, at Theatret kan holde sig selv; det maa blive Bestyrelsens Sag at sørge for, at Theatret styres saa godt, som Omstændighederne tillade, og videre kan man ikke fordre af et Theater. En Indledning dertil vilde det være, at Gjældsforholdet til Sors Akademi afgjøres. Det er i og for sig ubilligt, at Sors Akademis Midler skulde være bundne i Theatret, og efter at vi